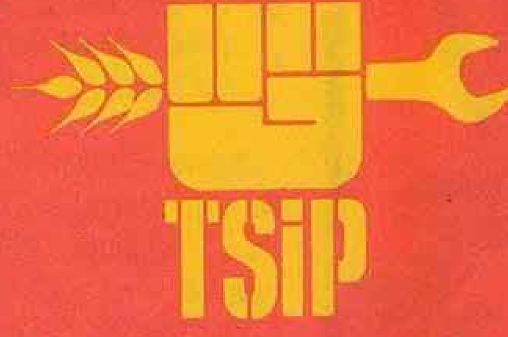
Gerçek

SAYI: 104 13 AĞUSTOS 1979 FİYATI: 3,5 TL.

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

Faşizm Tehlikesine Karşı Birleşelim

Faşist Cinayetlerin Sorumlusu MHP'dir

- MHP'NİN SUÇ DOSYALARI HER GEÇEN GÜN KABARIYOR
- FAŞİST SALDIRI VE CİNAYETLERİN ARDINDAKİ ASIL SORUMLULAR MAHKEME KARARLARIYLA DA RESMEN BELGELENİYOR.

Halk ve demokrasi düşmanı faşist Milliyetçi Hareketin insanlık dışı yüzü her geçen gün daha açık şekilde ortaya çıkıyor. Artık, faşist saldırıların ve cinayetlerin baş sorumlusunun Milliyetçi Hareket Partisi olduğu mahkeme kararlarıyla da resmen belgeleniyor.

Geçtiğimiz hafta, ilerici - demokrat savcı yardımcısı Doğan Öz'ü öldürmekten sanık Ülkücü - faşist İbrahim Çiftçi, Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi tarafından idama mahkum edildi. Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi oybirliğiyle aldığı kararında ayrıca MHP'nin üst düzeydeki üç yöneticisinin de olaya karıştığını bildirdi. Kararda, MHP Genel Sekreter yardımcıları Nevzat Kösoğlu ile Yaşar Okuyan ve MHP Konya Milletvekili İhsan Kabadayı'nın, Doğan Öz'ün katilini «azmettirme, tahrik ve teşvik ettirme ve kollama» faaliyetlerinde bulundukları belgeleriyle ispatlanarak, sözkonusu üç MHP yöneticisi ve mensup oldukları kuruluşun üyeleri hakkında suç ilanı yapılması isteniyor. Ayrıca, mahkeme heyeti, aynı davada yalancı tanıklık yaptıklarını tespit ettiği, biri Ülkü Ocakları, ikinci başkanı olan üç ülkücü komando hakkında da yasal soruşturma açılmasını kararlaştırdı.

İbrahim Çiftçi, Ankara Bahçelievler'de 7 TİP'linin öldürülmesi olayının sanığı olarak da yargılanmaktadır. Öte yandan yine geçtiğimiz hafta içerisinde ikisi müebbet hapis olmak üzere pek çok faşist-Ülkücü komando da çeşitli cezalara mahkum edildi.

Faşist Milliyetçi Hareketin suç dosyaları habire kabarmaktadır. Açılan soruşturmaların, süren davaların ve karara bağlanan pek çok davanın belgeleri, tutanakları, faşist cinayetlerin siyasî yönlendiricisinin MHP ve onun yan örgütleri olduğunu resmen ortaya koymaktadır. Bu suç dosyaları, MHP'nin, UGD'nin ve diğer gizli-açık faşist örgütlerin kapatılması, dağıtılması ve sorumlularının hakettikleri şekilde cezalandırılmaları için yeter de artar bile.

Ama işbaşındaki CHP hâlâ daha harekete geçmemektedir. Daha kötüsü MHP'yi ve yan örgütlerini aklama çabalarına alet olmaktadır. Basit seçim hesapları yaparak, «MHP'nin oyu AP'ye gitmesin» gibisinden akıl dışı tutumlar takınmakta ve adeta MHP sorununun üstünü örtmeye çalışmaktadır. Ve bunu yaparken, kendi kuyusunu da kazdığını, asıl böylelikle emekçi halkın tepkisini topladığını görmek istemektedir.

Halkımız MHP'nin ve yan örgütlerinin kapatılmasını ve faşistlerden hesap sorulmasını istemektedir. Başlangıçta anti-faşist vaadlerle emekçilerin desteğini kazanan CHP, bugün o vaadlerini unutmuş görünüyor. Ama halkımız, CHP'nin faşizme karşı mücadelede içine düştüğü aczi, tutarsızlığını, kaypaklığını ve kaçaklığını çok iyi görüyor ve bunların bir bir hesabını tutuyor. CHP, faşist saldırganlık karşısındaki tavrını aynen sürdürdüğü takdirde, bu davranışının hesabını hiç bir zaman veremeyecektir. Çünkü, faşizme karşı mücadeleden her ne gerekçeyle olursa olsun yan çizmek, halka ihanetle eşdeğerdedir.

İdama mahkûm edilen faşist kaatil

Sınav Sonuçlarının Bir Kere Daha Açığa Vurduğu Gerçek

Yüksek Öğrenim Kolej Mezunlarına Mahsus

Kapitalist düzenden kaynaklanan adaletsizlik toplumsal hayatın her alanında kendini gösteriyor ve bu adaletsizlik keskinleşerek gelişiyor.

Eğitim alanında bu kendisini fırsat eşitsizliğiyle gösteriyor. Parası olanın iyi eğitim görebileceği bir sistem hüküm sürüyor, ülkemizde, Maarife bağlı okullarda ders araç ve gereçlerinin bulunmaması, bu okullarda okuyan ve çoğunluğu dar gelirli ailelerin çocukları olan öğrencilerin paralı kesim çocukları gibi özel kurslar alamamaları üniversiteye girmek için seçme sınavlarına katılan yığınların kaderini belirliyor.

Asıl büyük adaletsizlik yeterli sayıda yetişmiş eğitimci temin edilmeyen Anadolu liseleri için sözkonusu oluyor. Bu okullarda fizik, matematik, kimya gibi dersler ya boş geçiyor ya da bu dersler uzmanı olmayan kişiler tarafından saat doldurmak için veriliyor. Tüm bunların sonucu olarak seçme sınavlarını özel okullarda okuma olanağı bulan varlıklı kesimlerin çocukları kazanabiliyor. Gazeteler seçme sınavlarında büyük başarı gösteren öğrencilerin mezun oldukları liseleri yazdılar. Bir bankanın en başarılı 55 öğrenciye verdiği burs dolayısıyla yaptığı ilan da bu gerçeği vurguluyor. 55 öğrencilik listede Trabzon lisesi ve Kabataş lisesi dışında üniversiteleri yüksek derecelerle kazananların tümü ya özel okul, kolej, ya da Anadolu liseleri adı altında eğitim yapan maarif kolejleri mezunları.

Böylece seçme sınavı altında bir büyük aldatmaca sürdürülüp duruyor. En iyisi bu aldatmacayı ortadan kaldıralım. Kolej mezunlarını doğrudan üniversitelere alalım. Maarif okullarından mezun olanlar ise boşuna masraf edip, emek vermesinler, hayallere kapılmasınlar. Her sene tekrarlanan bu aldatmaca bitsin artık.

Toplam Puan	Lisesi
832.699	İzmir Bornova Anadolu Lisesi
815.523	Ankara Fen Lisesi
755.062	T.E.D. Özel Kayseri Lisesi
746.778	Özel Sankt Georg Avusturya E. L.
739.208	Özel Daruşafaka Lisesi
739.038	Özel Daruşafaka Lisesi
736.704	Özel İst. Amerikan Robert Lisesi
732.818	Ankara Fen Lisesi
730.526	Özel İst. Amerikan Robert Lisesi
726.449	Ankara Fen Lisesi
723.051	Ankara Fen Lisesi
722.817	Konya Anadolu Lisesi
722.035	Ankara Fen Lisesi
721.092	Ankara Fen Lisesi
714.601	Ankara Fen Lisesi
713.855	Ankara Fen Lisesi
712.070	Özel Saint Joseph Fransız E. L.
711.553	Ankara Fen Lisesi
710.999	Ankara Fen Lisesi
708.265	İstanbul Kadıköy Anadolu Lisesi
701.259	Ankara Fen Lisesi
701.128	Ankara Fen Lisesi
699.843	Ankara Fen Lisesi
697.450	Galatasaray Lisesi
694.331	T.E.D. Özel Ankara Lisesi
692.565	Ankara Fen Lisesi
692.331	Ankara Fen Lisesi
689.989	Kabataş Erkek Lisesi
687.732	Ankara Fen Lisesi
686.070	Ankara Fen Lisesi
685.156	Ankara Fen Lisesi
684.667	Ankara Fen Lisesi
683.458	Trabzon Lisesi
680.285	İzmir Özel Türk L. (Merkez Şb.)
679.939	İzmir Bornova Anadolu Lisesi
679.527	İzmir Bornova Anadolu Lisesi
677.941	Ankara Fen Lisesi
677.622	Ankara Fen Lisesi
677.372	İzmir Bornova Anadolu Lisesi
676.752	Ankara Fen Lisesi
676.602	İzmir Bornova Anadolu Lisesi
676.207	Ankara Fen Lisesi
674.637	Ankara Fen Lisesi
673.375	Ankara Fen Lisesi
673.066	Ankara Fen Lisesi
672.592	Konya Anadolu Lisesi
672.356	Ankara Anadolu Lisesi
671.717	İzmir Bornova Anadolu Lisesi
671.697	Ankara Fen Lisesi
670.822	Ankara Fen Lisesi
670.469	Ankara Anadolu Lisesi
670.130	Eskişehir Anadolu Lisesi
669.931	Ankara Fen Lisesi
668.823	Ankara Fen Lisesi
666.016	Ankara Fen Lisesi

Birinci'den Ellibeşinciye hemen hepsi özel liselerden mezun.

TSİP: Üniversiteye Giriş Sınavı Sonuçları Kapitalist Düzenin Bir Açmazıdır

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi eğitim sekreti Çağatay Anadol, bu yıl 400.000 gencin Üniversiteye giremediğini söyleyerek tüm halk çocuklarına demokratik eğitim ve özgürce öğrenim sağlanmasını istedi.

Çağatay Anadol, Üniversiteye giriş sınavı sonuçları konusunda şöyle dedi:

«Bu yıl da lise mezunu 400.000 gencimiz açıkta kalmıştır. Dörtyüz bin ailemiz, sınav öncesinde çektikleri onca eziyete rağmen, şimdi çocuklarının geleceği konusunda çaresizlik içindedirler. Yüksek öğrenim, özel ve yabancı okullara ya da hazırlık dersanelerine gidebilenlere özgü bir mutlu azınlık imtiyazı halindedir. Diğer gençlere ise Yaykur ve benzeri aldatmacalar sunulmaktadır.»

Bu durumu «kapitalist düzenin eğitim alanındaki bir açmazı» olarak niteleyen Anadol şöyle devam etti:

«Üniversiteye giriş sınavı ülkemizdeki toplumsal adaletsizliğin çarpıcı örneklerinden biridir. Türkiye'de eğitim demokratik olmadığı gibi, âdil de değildir. Bu düzen, giriş sınavını kazanan gençlere elverişsiz öğrenim koşullarından, faşist saldırılardan, anti-demokratik eğitim sisteminden, akademik yetersizlikten başka birşey sunmamaktadır.»

Çağatay Anadol, Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin, eğitimde fırsat eşitliğini, öğrenim serbestliğini, akademik özgürlüğü ve can güvenliğinin sağlanmasını savunduğunu belirtti.

gerçek durum

«Niyet Mektubu» ve CHP'nin Niyetleri

Sosyal demokrat ağırlıklı hükümetin, kısa adı İMF olan Uluslararası Para Fonu'na verdiği güvenceleri kapsayan ünlü Niyet Mektubu, geçtiğimiz günlerde basında yayınlandı. Bu niyet mektubu, bir zamanların «akgünler» vaadçisi CHP'nin emekçi halkımız için beslediği niyetleri açığa vurması bakımından hayli ilginç bir belgedir.

Örneğin, üstü kapalı ifadelerle de olsa, bu mektupta emekçilere ne kadar büyük ölçüde kemer sıktırıldığı anlatılmakta ve bu politikanın önümüzdeki dönemde daha da artırılmak suretiyle sürdürüleceği konusunda emperyalizme güvence verilmektedir. Niyet Mektubunda, hayat pahalılığının yüzde 50'nin üzerinde arttığı belirtildikten sonra, işçilerin, yoksul köylülerin ve memurların ücretlerinin bu zamların çok gerisinde tutulacağı çok açık bir şekilde ifade edilmektedir. Yani CHP, emekçi halkı yoksullaştırmak için, onların satın alma gücünü azaltmak için bugüne dek neler yaptığını anlatmakla kalmıyor, bundan sonra da bu politikasını sürdürmek amacında olduğunu resmen söylüyor.

CHP merkez yöneticilerine sorulacak olursa, emekçilerin ücretlerini dondurmalarının, hatta kısıtlamalarının nedeni olarak, tüketimi kısıtlamak gereğinden dem vuracaklardır. Oysa, halkımız zorunlu ihtiyaç maddelerini dahi karşılayabilmekte zorluk çekmektedir. Her geçen gün artan hayat pahalılığı karşısında, emekçiler aciz kalmaktadırlar. Hal böyle iken, tekelci parababalarının, milyonları har vurup harman savuran bir avuç azınlığın, yaptıkları lüks tüketimin haddi hesabı olmayanların sorumlusu oldukları ekonomik bunalımı, bu bir avuç sömürücünün çıkarlarına dokunmaksızın aşmak isteyen CHP yönetimi, emekçilerin güya yaptıkları «aşırı tüketimi» kısmaktan sözedebilmektedir. Böylelikle, «halkçı» geçinen sosyal demokrasi, bunalımın yükünü emekçilerin sırtından çıkarma çabası içine girmiştir. İşte ünlü Niyet Mektubu da bu gerçeğin açıkça itiraf edilmesidir.

MHP CİNAYET KIŞKIRTICILIĞINA DEVAM EDİYOR

«Vurun-Kırın-Öldürün Affedileceksiniz!»

- MHP SİYASAL CİNAYETLERİ TAHRİK EDİYOR. YÖNLENDİRİYOR, KAATİLLERE ARKA ÇIKMAKLA, ONLARI HİMAYE ETMEKLE YETİNMİYOR. DOĞRUDAN YÖNETİYOR VE PLANLARINI YAPIYOR. KORKUP GERİ ÇEKİLENLERİ «DAVADAN DÖNENLER» OLARAK İLAN EDİP ÖLDÜRÜYOR, YA DA AF VAADEDİP MORAL VERİYOR.

MHP'nin toprak ağası yöneticilerinden, genel başkan yardımcısı Gün Sazak bir açıklama yaparak, bu hükümetin seçimlerde düşeceğini, bunun bir «kurtuluş günü» olacağını belirtti. Gün Sazak bununla da yetinmedi, bu kurtuluş gününde af çıkararak faşist katilleri de kurtaracaklarını belirtti.

Gün Sazak kimlere af vaadetmektedir?

İki bini aşkın cinayet suçlusuna. MHP'li caniler bir bir yakalanıyor, mahhûm oluyorlar. Doğan Öz'ü Bedrettin Cömert'i Abdi İpekçi'yi öldüren faşist caniler, Kahraman Maraş'da bebelerin başını baltayla kesen gözü dönmüş faşistler, boyunlarına yağlı ip yaklaştıkça korkuya kapılıyorlar, paniğe düşüyorlar. Onlar çözülüp dağıldıkça, kendilerine silah, para, barınak ve verenin MHP olduğunu açıkladıkça MHP'nin de sonu yaklaşıyor. Halkımız artık MHP'nin kapatılmasını istiyor.

Faşistler tam bir korku içine düştüler. Adamlarını bir arada tutmaları zorlaştı. Hepsi kaçacak bir delik, sığınacak bir mağara arıyor. Bu vahşiler ve gözü dönmüşler sürüsü milyonların lanetini üzerine çekmiştir.

İşte Gün Sazak bu korkuyu dağıtmak için faşist canilere af vaadediyor. Böylece MHP, bunca cinayetin sorumlusu olan faşistleri koruduğunu, onlarla ilişkisi olduğunu açıktan itiraf etmekle kalmıyor, yeni yeni cinayetleri teşvik ediyor.

«Durmayın, geri çekilmeyin, vurun, kırın öldürün, affedileceksiniz.» diyor kendi adamlarına Sazak Ağa.

Bir kere daha görüldü MHP'nin cüreti. Korkusu da görüldü, kime ve neye güvendiği de.

Artık bu partinin kapatılması için bir gün bile beklenemez. CHP aklını başına devşirmelidir. Hakimler ellerinin altındaki suç dosyalarının sayfalarını kurcalamaya başlamalıdır. Başsavcı MHP'yi koruyan ve kollayan tutumunu derhal terketmelidir. MHP kapatılmalı, suçlulardan hesap sorulmalıdır.

Sazak Ağa'ya da bir çift sözümüz var:

Af çıkarsan da, çiftliklerini faşist canilerin korunağı yapsan da halkın elinden, onun demir yumruğundan paçanızı kurtaramıyacaksınız. Faşistlerin akibeti bellidir. Türkiye'de de böyle olacaktır.

Sadece seçim umutlarınız değil, yaşama umutlarınız da boşunadır. Çünkü soluk alacağınız karanlığı bulamıyacaksınız.

Halkımız kendi geleceğini aydınlık istiyor.

Hükümet İlâç Tekellerine Boyun Eğmiştir

- ANKARA ECZACI ODASI'NIN BASIN BİLDİRİSİNDE İLAÇ TEKELLERİYLE MÜCADELE GEREĞİ VURGULANDI
- İLAÇ SANAYİİNDEKİ SÖMÜRÜ ZİNCİRİ KIRILMALIDIR.

Üretimi sürdürdükleri halde dağıtımı boykot eden ilâç tekellerinin zam talemine hükümet boyun eğmiştir. Bunun üzerine Ankara Eczacı odası başkanı Necati Boyacıoğlu, son ilâç zamları ve ilâç yokluğu konusunda basına bir açıklama yapmıştır. Açıklamada hükümetin tavrı ve ilâç tekelleri eleştirilmekte, bu durumu protesto için ve halkın konuya ilgisini çekmek amacıyla üç günlük boykot yapılacağı belirtilmektedir. Açıklama şöyle sürmektedir:

«Sağlık bakanlığının belirlemesi gereken fiyatları işverenler bakanlığa önermiş ve böylece ilâç fiyatlarının saptanması yasaya aykırı olarak işverene devredilmiştir. Yine zamlar, sayın bakanın belirttiği gibi yüzde 30 ile 80 arasında olmayıp, yüzde 80 ile 200 arasındadır. Dış piyasada ilâç fiyatlarında önemli bir artış olmamıştır. Öte yandan, devalüasyon oranı da dış alımı bu ölçüde etkilememiştir. Ambalaj fiyatlarına yüzde 353 oranında zam yapıldığı göz önünde tutulursa, ilâç tekellerinin yaptığı iş tam anlamıyle soygundur. Sonra da devalüasyon bahane edilerek haksız kazançlarına kılıf hazırlamaktadırlar. Yine ilâç yokluğunu döviz darboğazına bağlayan işverenler yanlış bilgi vermektedir. Çünkü ilâç endüstrisine 40 milyon doları aşan miktarda döviz ayrılmıştır. İlâç fabrikalarının üretimi sürüyor. Ama üretilen ilâçlar depolarda saklanıyor. Bunu bakanlık ve Sağlık Müdürlüğü de biliyor. Amaç eski üretimi yeni fiyatla satmak ve kâr üstüne kâr koymaktır. Bu durum, ilâç sanayii çokuluslu şirketlerin, tekellerin elinde oldukça sürecektir. Bu sömürü zinciri kırılmalıdır. Aksi halde, her altı aydan beşinde ilâç piyasadan çekilecek ve halk, hastalığıyla başbaşa, ilâçsız, çaresiz bırakılacaktır.

İlâç sanayii devletleştirilmediği sürece bu oyunlar sürecek, ilâç tekelleri emekçilerin ensesinde boza pişirmeye ve halk sağlığıyla gaddarca oynamaya devam edeceklerdir. Bu durumda, hükümet, ilâç tekellerine boyun eğmek, çaktırmadan yasaları da göz ardı etmek yerine, ilâç sanayiinin millileştirilmesi yönünde ne gerekiyorsa gecikmeden yapmalıdır.

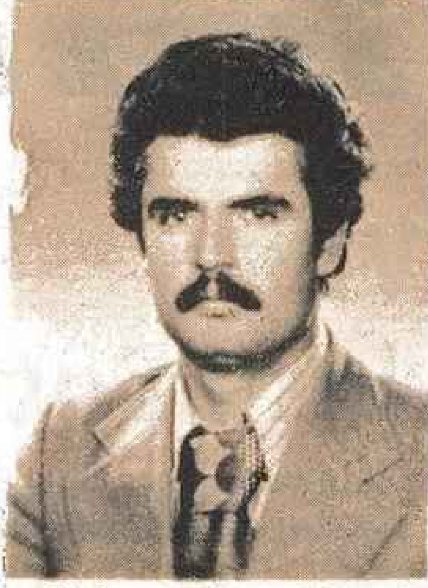

Bafra'da Devrimcilere İşkence Yapılıyor

● POLİS, SAVCI, KAYMAKAM VE BELEDİYE BAŞKANININ FAŞİSTLERLE İŞBİRLİĞİNİ PROTESTO EDEN TUTUKLULAR AÇLIK GREVİ YAPIYOR

● TSİP: «DEMOKRASİ GÜÇLERİ CHP HÜKÜMETİNİN SORUMSUZLUGUNU AFFETMİYECEKTİR»

● SOSYALİST VE DEMOKRATLARA CUMHURİYET SAVCISININ GÖZLERİ ÖNÜNDE İŞKENCE EDİLİYOR

TSİP İlçe Başkanı Mustafa Uçaravcı

Bafra'da bir süredir estirilmekte olan faşist terör, son günlerde devlet eliyle sürdürülüyor. Faşistler bildiri yayınlayarak hedef gösteriyor, polis de ilerici ve sosyalistleri kurşunluyor, işkence ediyor. Ağır işkencelere maruz kalan ve halen tutuklu bulunan devrimciler, faşistlerle devlet görevlilerinin işbirliğini protesto etmek için açlık grevine başlamışlar, basına aşağıdaki açıklamayı yapmışlardır:

«İstanbul'daki ünlü kanlı Pazar olayına katılmış bulunan ve Türkeş'in koruma polisliğini yapan Bafra Belediye Başkanı Sefer Peker, faşist komplonun başını çekmektedir. Emniyet amir vekili komiser Orhan, ilçe kaymakamı ve Cumhuriyet Savcısı, faşistlerle işbirliği içinde tertipler düzenliyorlar. Belediyenin turistik tesislerini faşist komando kampı haline getirmiş bulunan Belediye Başkanı ve diğerleri, 15 Temmuzdan beri ilericilere kan kusturuyorlar.

«15 Temmuz günü üç kişilik bir faşist grup TÖB-DER'i taramak üzere gelirlerken, binanın yakınında gördükleri altı ilericiye ateş açmışlardır. Ateş esnasında bir çocuk ölmüştür. Hemen orada bulunan polisler faşistleri yakalayacakları yerde, ateşten kaçmakta olan ilericileri kurşunlamışlardır. Daha sonra TÖB-DER'e saldıran, faşistlerle birlikte ilçede terör estirmek için bu komployu düzenlemiş bulunan polisler, ondokuz öğretmeni karakola götürüp dövmüşlerdir. Öğretmenlerin götürülüşüne tanık olan halktan üç kişiye de 48 saat işkence edilmiştir. Aynı gün TSİP İlçe Başkanı Mustafa Uçaravcı tutuklanmış ve kendisine üç gün işkence edilmiştir. Kdz. Dev-Genç Bafra Şube Başkanı Nevzat Tepe, işyerinden alınarak aynı uygulamalara tabi tutulmuştur. İşkence görenleri muayene eden doktoru (çocuğunu öldürürüz) diyerek tehdit eden polisler, doktorun beş günden fazla istirahat vermesini engellemişlerdir. Hastaneye giden arkadaşlarımız, bir hafta daha rapor alarak işkence gördüklerini raporla doğrulamışlardır. Fatih Ayran ve Cihat Ataseven adlı ilericiler, Cumhuriyet savcısının gözleri önünde işkence görmüşlerdir. Bu arkadaşlarımıza ilişkileri olmayan birtakım suçları kabul ettirmek istemişlerdir. Daha sonra Ankara'dan gelen dört MİT elemanının yönetiminde, Samsun'dan getirilen POL-BİR'li polisler ve Bafra'da görevli Timur, Hasan, İbrahim, Mehmet ve Yaşar adlı polis memurları işkenceleri dört gün daha sürdürmüşlerdir. İşkence sırasında şu sözler polislerce sık sık kullanılmıştır: (Hani nerde Ecevit, gelsin sizi kurtarsın. Solcu milletvekillerine haber uçurun sizi çıkartsınlar. Bafra'da solcu ve komünistlerin kökünü kazıyacağız.) Öte yandan, evinden hiçbir gerekçe gösterilmeksizin kardeşiyle birlikte alınan devrimci bir bayan arkadaş da dövülmüştür.

«Bizler, polisin yoğun saldırılarının tüm halka yönelik olduğunu gördük, polisin faşistlerle işbirliğine günlerce tanık olduk. Samsun polisinin Bafra'dan gitmesi, işkencelere son verilmesi, halk üzerinde tezgahlanan oyunların son bulması ve MİT görevlileriyle birlikte tüm sorumlulardan hesap sorulması için açlık grevine başlamış bulunuyoruz. BAFRA CEZAEVİNDEN 29 TUTUKLU MAHKUM.»

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Bafra İlçe örgütü de aşağıda özet olarak sunduğumuz bildiriyi dağıtmıştır:

«Türkiye'de siyasal cinayetlerin MHP ve ÜGD'den kaynaklandığını artık cümle alem biliyor. Halkımız MHP ve diğer cinayet örgütlerinin kapatılmasını istiyor. Bu isteğe kulak tıkayanlar dökülen kanlardan sorumludurlar. Tüm demokrasi güçleri, CHP'nin bu kayıtsızlığını affetmiyecek, faşizme geçit vermemek için sonuna kadar mücadele edeceklerdir.»

Faşist odakların üzerine kararlılıkla yürümeyen C.H.P. hükümetinin ve Ecevit'in kulakları çınlasın! Faşist terörün devlet güçlerince de yaygınlaştırılmaya çalışıldığına Bafra'daki olaylar en açık kanıttır. Böylesine örgütlü bulunan faşist teröre karşı tek tek suçlu yakalamanın mücadele olmadığı yüzlerce defa söylendi. Ecevit hükümeti, halkımızın demokratik taleplerini ve faşist odakların kapatılması isteğini göz ardı ettiği sürece sorumluluktan kurtulamıyacaktır.

SUÇ OLAN BİR FİİLİ ÖVDÜĞÜ GEREKÇESİYLE

GERÇEK GAZETESİ TOPLATTIRILDI

● GAZETEMİZİN 98. SAYISI 15-16 HAZIRAN DİRENİŞİNİN YILDÖNÜMÜ DEĞERLENDİRMESİ NEDENİYLE TOPLATTIRILDI

Gerçek Gazetesinin 2 Haziran 1979 tarihli 98. sayısının İstanbul 7. Sulh Ceza Mahkemesi Hâkimliğince toplattırılmasına karar verilmiştir. Mahkemenin gerekçeli kararında, şöyle denilmektedir: «Yasaya göre cürüm teşkil eden bu direniş eyleminin övgüsünün yapıldığı yazının TCK'nın 312. maddesinde belirtilen suçu oluşturduğu» ve «Anayasanın 22/5, CMUK' nın 86. maddeleri gereğince toplattırılması gerektiği» belirtilerek toplattırılmasına karar verilmiştir.

Bilindiği üzere GERÇEK gazetesinin belirtilen sayısında, işçi sınıfımızın şanlı 16 Haziran direnişinin tarihsel anlamı vurgulanıyor, işçi sınıfının mücadelesi içindeki yeri değerlendiriliyordu.

Çanakkale Akfa Konserve Fabrikasında Ölümle Sonuçlanan İş Kazası

7.7.1979 günü elektrik atelyesinde bir işçinin ölümü, bir işçinin yaralanmasıyla sonuçlanan (işverenin asgari iş güvenliğine bile önem vermeyip işçilerin canını hiçe sayması) feci iş kazası...

Yaralanan işçi elektrik ustası Sıtkı Uygun. Ölen işçi elektrik teknisyeni Nurettin Özütemiz! Kaza ise fabrikanın bir bölümünden yeni inşa edilen diğer bir bölümüne yeniden işçi arkadaşlara monte ettirilip ilk defa devreye sokulacağı anda Dizel'in hava hattındaki patlama sonucu meydana geliyor.

Elektrik ustasının ve elektrik teknisyeninin dizel'in montajında ve çalıştırılmasında işi ne idi?

Bunları bu işten kim sorumlu tuttu? Tabii ki İŞVEREN bilindiği gibi (az para ile çok iş) bir işçiye mesleğinden başka işler de yükleyerek, üç-beş işçiye yaptırabileceği işi bir işçiye yaptırmak - az verip çok kazanmak amacıyla, her zaman yaptıkları gibi (Patronların) elektrikçi işçileri zorakı dizel alıştırma işine verdiler.

Olayın ölümle sonuçlanmasına neden olan diğer bir yönü de işverenin adamı ustabaşının da baskısıyla, Dizel'e normal havanın verilmeyip te (bilirkişi raporunda da belirtildiği gibi) oksijen tüpünden hava verilmesi sonucu meydana gelen feci patlama iki işçinin ağır yaralanmasına sebep olmuştur.

Diğer işçilerin yardımıyla yaralılar Devlet Hastahanesine getirildi. Ameliyat için gerekli olan kan işçiler tarafından fazlasıyla verildi. Doktorlarca ameliyata alındı, önemli olmadığı gerekçesiyle ufak bir pansumanla geçiştirildi. 2,5 saat sonra tekrar ameliyata alındı, ancak 2,5 saat savsaklamadan sonra kurtarılamayip öldü (Nurettin Özütemiz.)

GERÇEK C. KALE MUHABİRİ

Gerçeğe mektup

GERÇEK GAZETESİ ÜZERİNE

GERÇEK gazetesi yayınlarını haftalık olarak sürdürmektedir.

Halbuki böyle bir fikir gazetesinin günlük çıkması gerekmektedir. Çünkü bu tür gazeteler, toplumu eğitmekte, ileriyi göstermektedir.

Arkadaşlar... Bizim GERÇEK gazetemizin her sayısını okumalı ve abone olmalıyız... O zaman GERÇEK gazetesi sayfalarını arttırdığı gibi, günlük olarak ta yayınlamaya başlayacaktır...

Öyleyse kollarımızı sıvayıp, gazetemize yardımcı olup, onun yurt çapında yayınlanmasına, en uzak köye bile girmesine yardım cı olalım...

Bu arada şunu da belirtmek isterim. Okuduğumuz, günü geçmiş GERÇEK gazetesini çöplüğe atmamalıyız, ya da onu bir kenara bırakmamalıyız...

Yapacağımız şey, okuduğumuz gazeteyi, başka arkadaşlara da okutmak. Sonra posta ile köylere göndermek.

Günü geçmiş olsada, köy halkı bu gazeteyi okuyacak, etkilenecek, ve o da gazetemizi sürekli okumaya başlayacaktır... Okuyunca da ileriyi görecektir.

Hep beraber yayın organımız için çalışalım arkadaşlar...

Muzaffer Topuz

GERÇEK GAZETESİNDEN ÇOK ŞEY ÖĞRENİYORUM

Gazetenizi okuyorum. Pek çok şeyi öğrenebilmenin verdiği mutluluk için sizlere teşekkür ediyorum. Emekçi insanların hizmetine sunduğunuz bu yazılar, bende yazma isteğini uyandırıyor. 17 yaşında liseli bir genç kız olarak, yazı ve şiirlerimle mücadeleye katılmanın sevincini yaşıyorum, Hayatımın tek amacı, insanlığın kurtuluşu ve mutluluğudur.

Bu amaçla yazdığım bir şiirimi size gönderiyorum; beni anlıyarak bir bölümünü yayınlarsanız sevineceğim.

Kadın erkek, çoluk çocuk, işçi köylü hep beraber
Geliyoruz zalimler, ne haber?
Geliyoruz koşar adım, durmadan
Kürekle, kazmayla, yabayla
Başınıza vura vura
Zincirleri kıra kıra.
Gerçekleşecek elbet tüm emellerimiz
Yoksullar, ezilenler hep beraberiz.

Ş. Aydın

«Tam Gün» Uygulamasında Aksaklıklar Oluyor

● UYGULAMANIN BİÇİMİNE AÇIKLIK GETİRİLMEMİŞTİR

Sağlık hizmetlerinde tam gün uygulamasını tüm emekçiler ve çalışanlar sevinçle karşıladılar ama, uygulamalardaki aksaklıklar nedeniyle tepkiler de başgösterdi. Tam gün uygulaması, gerekli önlemler alınamadığı, planlama yapılamadığı için sağlıklı biçimde yürümemektedir.

26 Temmuz günü sağlık emekçileri TÜS-DER öncülüğünde İzmir Sağlık Müdürlüğü önünde aksaklıkları protesto için toplantı yapmışlardır. Bu basın toplantısında, yanlış uygulamalar konusunda şunlar söylenmiştir: «Hastaneler, günün 24 saati çalışmak zorunda olan işyerleridir. Buralarda hizmetin üç vardiya biçiminde yürütülmesi gerekmektedir. Oysa Sağlık Sosyal Yardım Bakanlığı tek vardiyayı göz önüne almıştır. Buna dayanarak sekiz yatağa bir has tabakıcı verilmiştir. Oysa üç vardiya çalışılacağı göz önüne getirilince, her hastabakıcıya düşen hasta sayısı üç katına çıkmaktadır. Ayrıca bir ekip hizmeti olan sağlık hizmetlerinin yürümesi için tüm sağlık personeli yasa kapsamı içine alınmalıdır.»

Daha sonra tam gün uygulamasından tüm sağlık emekçilerinin yararlanamamasının getirdiği sorunları ele alan Şube Başkanı İbrahim Uysal, daha örgütlü ve yiğinsal bir mücadele yürütüleceğini belirtmiştir. TÜS-DER merkez yöneticilerinin tutuklanmaları konusunda, «bu tutumu antidemokratik olarak niteliyoruz» demiştir.

Basın toplantısı sonrasında sağlık emekçileri disiplinli bir şekilde dağılmaktayken Sağlık Müdürlüğü önüne polis ekipleri gelmiştir. Ancak toplantıya gelen sağlık emekçilerine müdahalede bulunulmamıştır.

Öte yandan tam gün yasasından yararlanacak sağlık emekçilerinin sınavla elenmesi, emekçiler arasında bölücü eğilimlere yol açmaktadır. Bütün sağlık emekçilerinin yasadan yararlanması halinde bile istihdam edilmiş işgücünün yeterli olamıyacağı düşünülecek olursa, sınavla eleme yönteminin yanlışlığı anlaşılacaktır. Bakanlığın bu konuda kesin bir çözüm getirmesi, yeni yasadan tüm sağlık hizmetlerinde çalışanların eşit koşullarda yararlandırılması sağlık emekçilerinin genel talebidir.

DEMOKRATİK KADIN HAREKETİNİN GÜÇLÜ SESİ

Kadın Dayanışması 2 Yaşında

Demokratik kadın hareketinin güçü sesi KADIN DAYANIŞMASI ikinci yılını tamamlayarak üçüncü yılına girdi. 1977 Temmuz'unda yayınlanmaya başlayan KADIN DAYANIŞMASI, daha ilk sayılarından iti baren geniş bir ilgi gördü ve Barış, Demokrasi, Eşitlik şiarını geniş kadın kitlelerine duyurdu.

KADIN DAYANIŞMASI kadınların demokrasi mücadelesi içindeki son derece önemli yerini açıklarken, en geniş kadın kitlesinin demokrasi saflarında yerlerini alması için çaba harcadı. Demokrasi mücadelesinin ve demokrasi güçlerinin birliğinin önemini vurgularken, demokratik kadın hareketinin örgütlenme sorununa ışık tuttu. Eli kanlı MC iktidarları döneminde, KADIN DAYANIŞMASI faşist saldırganlığa, işsizlik, hayat pahalılığı karşısında kadınların acil taleplerini kararlılıkla dile getirdi.

Demokratik kadın hareketinin örgütlenmesi yolunda bilimsel ve ilkeli tavrını sürdüren KADIN DAYANIŞMASI, kadın hareketini zaafa uğratan yanlış tutumlarının, grupçu yaklaşımları mahkum ederken kadınların demokratik örgütlenmesi ve Türkiye demokratik kadın hareketinin örgütlü birliğini ısrarla savundu. Bu görüşler ülke çapında yaygınlık kazanırken, KADIN DAYANIŞMASI her geçen gün daha fazla okur ve yandaş kazandı.

KADIN DAYANIŞMASI, Türkiye demokratik kadın hareketinin dünya demokratik kadın hareketinin bir parçası olduğundan hareketle, daha ilk günden ülkemiz kadınlarına dünya demokratik kadın hareketinden haberler ulaştırdı, onların örgütsel çalışmalarını aktardı. Uluslararası Demokratik Kadınlar Federasyonu'nun ve çalışmalarını anlattı.

Kadınların kadın olmaktan, toplumsal ezilmişliklerinden kaynaklanan sorunlarının çözümü doğrultusunda mücadele veren KADIN DAYANIŞMASI hayatın her alanında gerçek bir kadın-erkek eşitliğinin ancak sömürünün ortadan kaldırılması ile mümkün olabileceğini göstererken, bu doğrultuda verilmesi gereken mücadeleyi belirtti. Analıkla çalışma koşullarının bağdaştırılması, kadının toplumsal hayata ve üretime katılmasını önleyen her türlü engellerin kaldırılması yolunda taleplerini vurguladı.

1 Eylül 1978'de Dünya Barış Günü'nü yaygın ve kitlesel toplantılarla kutlayan KADIN DAYANIŞMASI yandaşları dünya üzerinde kalıcı bir barışın sağlanması, silahlanma yarışına son verilmesi yolunda taleplerini bir kez daha duyurdular.

Çocukların karşı karşıya olduğu sorunlara geniş yer veren KADIN DAYANIŞMASI, analarım, çocuklarının daha iyi yaşama koşullarına ve güvenli bir geleceğe kavuşması doğrultusundaki taleplerine yer verdi. Çocuk sevgisinin ancak sömürüye karşı mücadele vermekle bir anlam taşıyacağına işaret ederek, ana-babaları çocukların yüzyüze olduğu sorunların kaynağı olan sömürüye karşı mücadeleye çağırdı.

KADIN DAYANIŞDASI bugün demokratik kadın hareketinin örgütlenmesine öncülük etmenin kıvancını yaşıyor. KADIN DAYANIŞMASI'nın savunduğu demokratik kadın örgütlenmesi gereğine inanan kadınların kurduğu DEMOKRATİK KADIN BİRLİĞİ daha kuruluşunun üzerinden 5 ay henüz geçmişken, 20'yi aşkın şubesiyle binlerce kadını çatısı altında topluyor, demokrasi güçleri saflarındaki yerini pekiştiriyor.

3. yılına girerken KADIN DAYANIŞMASI, Barış, Demokrasi, Eşitlik'ten yana tüm kadınların güçlü ve kararlı sesidir. Yurdun dört bir yanında DEMOKRATİK KADIN BİRLİĞİ'nde birleşen kadınların ellerinde her geçen gün daha da geniş kitlelere ulaş maktadır, ulaşacaktır.

ÇİMSE-İŞ PATRONLARA HİZMET EDİYOR

Kamu İktisadî Teşekkülterine bağlı 14 işyerinde grev ilân eden Çimse-İş, işyeri yetkisi olmadığı halde böyle bir girişimde bulunmakla işçilerin sendikal mücadelesini baltalamış olmaktadır. Bakanlar Kurulunun otuz gün erteledigi grevlerle ilgili olarak, Keramik-İş Sendikası Genel Başkanı Şu açıklamayı yapmıştır:

«Çimse-İş ile sendikamız arasında yetki uyuşmazlığı çözümlenmemiştir. Trabzon ve Kars Çimento Fabrikalarının da içinde bulunduğu 14 işyerinde, işçilere hiçbir açıklama yapmaksızın Çimse-İş grev kararı almıştır. Bu sendikanın grev kararı alamıyacağı işveren tarafından da bilinmektedir. Bizce bu sendikaya gösterilen resmi kabul, bilinçlenen, gelişen çimento işçilerinin mücadelesini engelleme amacına yöneliktir. İşçilerin DİSK, Keramik - İş çatısı altında örgütlenmelerini baltalamaya ve işçileri oldu bittiye getirmeye yöneliktir.»

Türk-İş'e bağlı Çimse-İş Sendikasının, KİT'lere ait işyerlerinde DİSK'in güçlenmesini önlemek amacıyla oldu bittiye getirmek istediği, bu grev kararı, işverene hizmet amacındadır. Yetki sorunu çözümlenemiş bir sendikada bu tür oyunlara girişmek, DİSK'e kaymakta olan işçilere karşı sarı sendikaların oynadıkları oyunlardan biridir. Ancak bilinçlenmekte olan işçiler, bu tür oyunları bozarak DİSK çevrelerindeki örgütlenmelerini sürdürecekler, sarı sendikacılığa ve burjuvaziye karşı mücadelede ilerleyeceklerdir.

Polisaryo Cephesi Moritanya İle Barış Yaptı

● MORİTANYA BATI SAHRA TOPRAKLARI ÜZERİNDEKİ TÜM İDDİALARINDAN VAZGEÇTİ.

Tam zafere az kaldı çocuklar.

Batı sahra eski bir İspanyol sömürgesiydi. İspanya'da Franko faşizminin yıkılmasıyla bu topraklar İspanya tarafından, Fas ve Moritanya'ya bağışlanmıştı. Oysa bu topraklar Batı Sahra halkının idi. İspanya kimin yurdunu kime bağışlıyordu. Tabiî ki Batı Sahra halkı yurtlarının gas bedilmesine karşı çıktı. Silahla direndi. Polisaryo Cephesi adı altında örgütlendi ve istilacılardan kurtardığı topraklarda Batı Sahra Demokratik Halk Cumhuriyetini kurdu. Polisaryo Cephesi şimdiye kadar iki cephede savaşıyordu: Moritanya ve Fas cepheleri. Ama artık tek cephede savaşacak. Çünkü hem Moritanya savaş alanında bir başarı sağlayamayacağını gördü. Hem de Moritanya'da bir darbeyle işbaşındaki yayılmacı siyaset izleyen yöneticiler devrildiler.

Bu gelişmeler sonucunda geçtiğimiz günlerde Moritanya ile Polisaryo Cephesi arasında bir barış anlaşması imzalandı. Moritanya Batı Sahra toprakları üzerinde hiçbir hakkı bulunmadığını ilan etti ve Batı Sahra Demokratik Halk Cumhuriyeti hükümetini resmen tanıdı.

Şimdi Polisaryo için hedef Fas gericilerinin işgalci siyasetini dize getirmek. Ancak bu sağlandıktan sonra Batı Sahra halkı yurdunun her karış toprağında bağımsızlığın onurunu yaşayacak.

ATOM FELÂKETİNİN YILDÖNÜMÜ

● 34 YIL ÖNCE AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİNİN JAPONYA'NIN HİROŞİMA VE NAGAZAKİ KENTLERİNE ATTIGI ATOM BOMBALARI YÜZBİNLERCE İNSANIN ÖLMESİNE NEDEN OLMUŞTU.

Bundan 34 yıl önce 2. Dünya Savaşının sonlarında, 6 Ağustos 1945'te Amerika Japonya'nın Hiroşima kentine bir atom bombası atmıştı. Bombanın meydana getirdiği muazzam intilak ve ısı sonucunda ikiyüz bin insan bir anda yanıp, tutuşmuş ve ölmüştü. Amerika ikinci atom bombasını 11 Ağustos'ta Nagazaki kentine atmış, burada da yüzbini aşkın insan hayatını yitirmişti. Amerika bombaları savaşı bitirme gerekçesine sığınarak atmıştı. Oysa Japonya zaten teslim olmanın yollarını aramaktaydı. Amerika'da harp sırasında güçlenen militarizm ve silah tekelleri bu bombanın atılmasında etkin olmuşlardı. Amaç bir yandan da savaştan muzaffer çıkan Sovyetler Birliği'ne gözdağı vermekti. Her ne olursa olsun, savaşı bitirmek gerekçesiyle de olsa yüzbinlerce masum sivili katletmek bağışlanamaz.

Bugün atom gibi nükleer silahların, hidrojen ve nötron bombalarının insanlığı karşı karşıya bıraktığı tehlike çok daha büyüktür. Şu anda emperyalist sistemin elindeki atom silahları ve buna karşı savunma gayesiyle Sosyalist sistemin elindeki nükleer silahlar tüm dünya nüfusunu kırk kere öldürmeye yetecek düzeydedir.

Başta Sovyetler birliği olmak üzere diğer sosyalist ülkeler ve barıştan yana tüm insanlık bir nükleer savaş tehlikesini ortadan kaldırmak bu silahların yokedilmesini sağlamak amacıyla yıllardır ısrarlı bir mücadele yürütüyorlar. Birçok ülkede çeşitli toplum kesimlerinden insanlar, sanatçılar, bilim adamları, din adamları bu mücadeleye omuz veriyorlar. Geçenlerde imzalanan Stratejik silahları sınırlandırma anlaşması SALT - 2 işte bu mücadelenin bir ürünüdür. Ama ulaşılan sonuç sadece bir sınırlandırmadır. Nükleer savaş araçlarını yoketme anlaşması değildir. İnsanlığın önünde ulaşılması gereken en büyük hedef budur. İşte sosyalist ülkeler ve tüm barış güçleri bunun için mücadele ediyorlar.

Bir nükleer infilak... Yüz binler kâğıt gibi tutuşup yokolacak.

MAO'CULUĞUN GETİRDİĞİ YER

Çin İtalya'ya 400 Bin İşçi Yolluyor

Çin Halk Cumhuriyeti 1949 yılında emperyalizmin baskı ve sömürüsünden kurtulmuş ve sosyalizm yoluna girmiş bir ülke. Sosyalizm demek insanın insan tarafından sömürülmesinin olanaklarının kaldırıldığı düzen demektir.

Sosyalizmde bir avuç patron yüzbinlerce işçiyi çalıştırıp onların yarattığı değerlere elkoyamaz. Çünkü fabrikalar, madenler, tüm üretim araçları bir avuç sömürücünün elinde değil, toplumun mülkiyetindedir. Yani Sosyalizmde sömürü ortadan kalkmıştır.

Sosyalizın, kapitalizm gibi doğal kaynakları ve toplumsal güçleri heder etmez. Elimdeki malı yüksek fiyatla satayım diye daha verimli metodlarla daha iyi nitelikte mallar üretilmesi ne engel olmaz. Bir cümleyle sosyalizm üretici güçlerin önüne kapitalizmin diktiği tüm engelleri temizleyerek planlı bir ekonomi içinde hızla sanayileşmeyi sağlayan bir sistemdir.

O halde sosyalist bir ülke'de işsizlik diye bir sorun olmaz. Yani sosyalist bir ülke başka ülkelere işçi göndermek zorunda kalmaz, kalamaz. Sömürüyü kaldırmanın onurunu taşıyan sosyalizm işçileri sömürünün devam ettiği ülkelere sömürülmeye yollayamaz. Yolluyorsa bu sosyalizmin kabahati değil, yönetimi ele geçirmiş ve sosyalizmden sapmış kliklerin sosyalizme ters politikaları yüzünden yolluyor demektir.

İşte Çin Halk Cumhuriyetinde de böyle oldu. Mao'cu politika sosyalizme aykırı olduğu için Çin'de üretim güçlerini geliştiremedi. Sanayileşmeyi sağlayamadı. Bugün Çin'de milyonlarca işsiz var. İşte Mao'cu yöneticiler şimdi 400 bin Çin işçisini İtalya'ya bu yüzden yolluyorlar. Onları sömürülmeye bu yüzden mahkum ediyorlar. Mao'culuğun hayatın her alanında iflas edişinin bir göstergesi de budur.

NİHAYET

FKÖ'ye Türkiye'de Büro Açma İzni Verildi

● FİLİSTİN KURTULUŞ ÖRGÜTÜNÜN ANKARA'DA AÇACAĞI BÜRO BÜYÜKELÇİLİK STATÜSÜNDE OLACAK

Türkiye'nin emperyalizme bağımlı bir ülke olması onun dış politikasına da damgasını vurmuştur. Türkiye yıllarca emperyalizmin isteklerine göre bir dış politika çizmiştir. Örneğin İngiltere ve Fransa'nın süveyş kanalını istila teşebbüslerini desteklemiştir. İsrail'in Filistin topraklarında devlet kurmasını desteklemiştir. Cezayir'in bağımsızlığına karşı çıkmış, emperyalist Fransa'yı desteklemiştir. Örnekler saymakla bitmez. Tüm bunlar Arap halklarında ve hükümetlerinde Türkiye'ye karşı haklı bir kırgınlık ve soğukluk doğurmuştur.

Türkiye halkının gelişen bilinci karşısında bu emperyalizmin güdümündeki politika da eskisi gibi yürütülemez hale gelmiştir. Özellikle Filistin sorununda halkımızın hemen tümü Filistin halkının haklı davasını anlamış ve benimsemiştir. Ayrıca Arap ülkelerinin uluslararası alanda etkinliğinin artması, Türkiye'nin Kıbrıs gibi meselelerde bu ülkelerin desteğini kazanmayı umması, petrol sıkıntısını bu ülkelerden gidermeyi umması gibi nedenler de dışpolitikada değişikliklerin ortaya çıkmasına yolaçmıştır.

Ve bunca yıldan sonra emperyalist Fransa'dan bile sonra Filistin Kurtuluş Örgütü'ne Türkiye'de büro açma yetkisi verildi. Çok geç kalınmış olmasına rağmen bu noktaya varılması gene de olumludur.

İSRAİL İLE MISIR FİLİSTİN'İN ÖZERKLİĞİ İÇİN PLAN HAZIRLIYACAKMIŞ!

İki ülke düşünün. Birisinin adı İsrail, diğeri Mısır. Bunlardan İsrail 1949 yılında emperyalizmin bir oyunuyla getirilip Filistin halkının yurdunda kurdurulmuş bir devlet. Yani egemenliğini başka bir halkın toprakları üzerinde kurmuş. O tarihten buyana da mütemadiyen sınırlarını genişletmiş, Arap halklarına büyük acılar çektirmiş. Gün geçmiyor ki İsrail uçakları bir Arap köyünü, bir Filistin mülteci kampını bombalamasın, kan akıtmasın. Mısır ise Filistin halkını bir kenara iterek işgal altındaki Arap topraklarını bir kenara iterek İsrail'le uzlaştı. Tüm Arap dünyasının büyük tepkisini çekti.

İşte bu iki ülke şimdi lütfetmişler, Filistin halkına özerk bir yönetim kurma hakkını tanıyalım demişler. İsrail ile Mısır boşuna zahmet etmesinler, bu sahtekarlıklarıyla dünya kamuoyunu kandıramayacaklar.

Bask Halkı Özerkliğe Kavuşuyor

● İSPANYA'NIN BASKISINA KARŞI YILLARCA MÜCADELE EDEN BASK HALKI ULUSAL DEMOKRATİK İSTEKLERİNİN ÖNEMLİ BİR BÖLÜMÜNE ULAŞMIŞ OLUYOR.

Bask İspanya'nın kuzeyinde yeralan bir bölge. Buranın halkı gerek dili, gerek kültürü, gerek tarihi ile İspanyol halkından tamamen farklı nitelikler taşıyor. Bask halkı Asrın başından beri ulusal demokratik hakları için mücadele ediyor. Franko faşizminin en koyu günlerinde bile bu halk özgürlüğü, ulusal hakları için kararlı bir mücadele sürdürdü.

İşte bu mücadelenin bir sonucu olarak önümüzdeki günlerde Bask halkına özerklik verecek olan bir anlaşma halkoyuna sunulacak. Oylamadan sonra Bask halkı kendi yurdunda kendi emniyet teşkilatını kuracak, vergilerini kendi toplayacak ve kendi harcayacak, sosyal ve kültürel hizmetlerini kendi düzenleyecek. İspanyolcanın yanında Bask dili de resmi dil olarak kullanılacak ve okullarda eğitim dili olacak.

Nijerya İngiltere'yi Uyardı

İngiltere bir zamanların en büyük sömürge imparatorluğu idi. İngiliz sömürgeciliğinin baskısı altındaki ülkeler Uzak Doğu'da'dan Amerika'ya kadar uzanıyordu.

Bu sömürgelerin bir kısmı ulusal kurtuluş savaşlarıyla bağımsızlıklarına kavuştular. Bunların en önemli örneğini Hindistan verdi. Bir kısmına ise «ilerde başım belaya girmesin» düşüncesiyle İngiltere tarafından bağımsızlığı verildi. İngiltere eski sömürgelerini daha ince metodlarla sömürebilmek için bu ülkeleri «İngiliz Ulusal Topluluğu» adı altında bir kuruluşa soktu.

İşte geçtiğimiz günlerde bu «topluluğun» konferansı Zambiya'nın baş kenti Lusaka şehrinde başlamıştı. Tam konferansın başladığı gün Nijerya hükümeti ülkesinde faaliyet gösterin İngiliz petrol şirketinin faaliyetlerine son vererek ve şirket personelini bir ay içinde ülkeyi terke davet ederek İngiliz emperyalizmine şiddetli bir tokat indirdi.

Konferansın bir üyesi olan Nijerya şimdi de İngiltere'yi şöyle uyarıyor. «Eğer Güney Afrikaki ve Rodezya'daki ırkçı rejimleri el altından desteklemeye devam edersen, bunu bu topluluktan çekilirim.» Şimdi İngiliz emperyalizmi bir açmaza girdi. Bir yandan sözkonusu ırkçı ülkelerdeki büyük menfaat ve yatırımlarını gözden çıkaramıyor, bir yandan da «İngiliz Uluslar Topluluğunun» dağılmasına gözyumamıyor. Yani ne serden vazgeçiyor ne yardan.

Topluluktaki ülkelerin yöneticileri ise kendi halklarının ağır baskısını duyduklarından gönülleri çok razı olmasa da İngiliz emperyalizmiyle ipi koparmaktan başka çare bulamıyorlar.

Önümüzdeki yıllar İngiliz emperyalizminin ağır darbeler yiyeceği yıllar olacak.

EĞİTİM KÖŞESİ

SEÇİMLER VE İŞÇİ SINIFI

Önümüzdeki Kısmi Senato Seçimleri işçi sınıfımızın siyasi ve demokratik istekleri bakımından büyük önem taşıyor. Seçimlere CHP hükümetiyle ama sıkıyönetim altında girilmektedir. Başlı başına bu durum bile, hem sosyal demokrasiye karşı tutumumuzu, hem de demokrasiyi korumak açısından görevlerimizi bize işaret etmektedir.

İşçi sınıfı en geniş demokrasi olan kendi demokrasisinden, yani halk demokrasisinden yanadır ve demokrasi mücadelesinin amacı da budur. Ama bu amaca adım adım, varılır. Demokrasiyi geliştirme mücadelesi, emekçilerin iktidarını kurma mücadelesiyle birlikte yürür.

Demokratik hakların genişlemesinden yana olduğunu durmaksızın söyleyen ama, 20 aylık iktidarı döneminde bunun tam tersini yaparak, varolan bazı demokratik haklarımızı da kısıtlayan sosyal demokrasinin, ne kadar demokrasiden yana olduğunu hep birlikte yaşadık ve öğrendik.

Gördük ki, demokrasi eğer gelişecekse bu, başta işçi sınıfı olmak üzere, CHP'nin solundaki siyasal ve demokratik güçlerin birliği ve mücadelesi sayesinde olacaktır. Önümüzdeki seçimleri de bu doğrultuda değerlendirmeli, CHP'nin başarısından veya yenilgisinden çok, onun solundaki güçlerin başarısıyla ilgilenmeliyiz.

CHP'nin solundaki güçlerin seçim başarısı, CHP'nin açığa çıkmış yenilgisini demokrası güçleri adına telafi edecektir. Yani, CHP'nin yenilgisinin yerine, gerici partilerin başarısı değil, solun topyekün başarısı geçmelidir. Aksi halde gericilik azacak, demokrasi tehlikeye girecektir.

Demokrasinin korunabilmesi ve gerici hesapların bozulabilmesi için, demokrasinin en kararlı savunucuları olan sosyalistlerin ve sosyalist hareketin bu seçimlerden başarıyla çıkması zorunludur. Ancak, seçimlere bütün demokrasi güçlerinin birlikte katılması ve ortak bir başarı sağlamaları da mümkün olmamıştır. Bu konuda Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin gösterdiği çabaları bütün emekçiler yakından izlediler. Olumsuzlukların ve birliği güçleştiren tavırların kimlerden geldiğini yakından gördüler ve anladılar.

İşte bu nedenle önümüzrdeki seçimlerde emekçiler, sadece CHP'nin solundaki partilere oy vermekle yetinmemeli, emekçi sınıf güçlerinin birliğini en kararlı biçimde savunan politikayı destekleyerek sol güçlerinin birliğinin sağlanmasına yardım etmelidirler.

Demokrasi ve tüm emekçilerin hak ve özgürlükleri, içinde bulunduğumuz koşullarda, CHP'ye değil, onun solundaki birlik politikasına oy vermekle korunabiliyorsa bu, gerici saldırılar karşısında CHP hükümetinin de demokrasi yararına kurtarılması anlamına da gelir. Sosyal demokrasinin emekçilere vermediklerini kendi ellerimizle ondan alabilmemizın bir yolu da budur.

Asgari ücretlerin artırılmasını, vergilerimizin indirilmesini, referandum ve genel grev hakkımızın verilmesini, sendikal hareketimizin güçledirilmesini, hayatımızın iyileştirilmesini, özgürlüklerimizin ve can güvenliğimizin korunmasını CHP'den ne zaman istediysek, bizip isteklerimize hep sırtını çevirdi, sermaye çevreleriyle birlik oldu. Artık bu isteklerimizi bize CHP'nin vermiyeceğini öğrendiğimiz noktada mücadelemiz, sol güçlerin, özellikle sosyalistlerin başarı kazanmasına yönelecektir. Bir zamanlar «umut» olan ama sonradan iflas eden sosyal demokrasinin yerine her zaman tek umudumuz olan sosyalizm güçlenecektir. Seçim politikamız buna yardımcı olmalıdır.

Gültepe Belediyesi Sovyetlerle İşbirliği Yapıyor

Sovyetler Birliği ile Türkiye arasındaki işbirliği, yerel planda da ortak işletmeler kurulması biçiminde gelişiyor. Gültepe Belediye Başkanı Aydın Erten, S.S.C.B. ile yapılan anlaşma gereği, bu ayın sonunda işbirliği halinde büyük bir ekmek fabrikasının temeli atılacağını belirtmiştir. Belediye Başkanı konuyla ilgili olarak şu açıklamayı yapmıştır:

«Sınırlarımızın içinde bulunan 5 bin metrekarelik bir alanda kurulacak olan bu fabrika 1980'de hizmete açılacaktır. Tam otomatik olarak gerçekleştirilmesi planlanan fabrikada günde 54 bin ekmek üretilecektir. Kuruluş için 40 milyon dolayında para harcanacaktır. 12 ayda bitirilecek olan fabrikanın inşaatı, Sovyetlerden gelecek araçlarla gereçlerin monte edilme çalışmalarıyla birlikte yürütülecektir. Sovyetlerin yapacağı yatırımın karşılığı 42 ayda ödenecektir.»

Istanbul emekçilerinin ekmek sorununun çözümlenmesinde önemli bir adım olan bu işbirliğinin diğer belediyelerce de örnek alınması yerinde olacaktır.

Çıraklar ve Kalfalar Sendika Hakkı İstiyor

«AMA BU EYLEMİN SONUNDA ÖNEMLİ BİR ŞEY KAZANDIK: BİRLİĞİMİZDEN DOĞAN GÜCÜ TANIDIK. BU İLK DİRENİŞİMİZDİ. PATRONLARIN KORKUSUNU GÖRDÜK, BİZİ KÜÇÜK ÇIKARLAR UĞRUNA BÖLEMİYECEKLERİNİ GÖSTERDİK. SAĞLAM VE KARARLI MÜCADELENİN GEREĞİNİ EYLEM İÇİNDE KAVRADIK.»

Sigorta-sendika hakkımız-Söke söke alırız

Büyüme tutkusu içindeki küçük sermayenin vahşi sömürüsü en çok çırak ve kalfalaları eziyor. Çeşitli yapım, bakım, onarım atölyelerin de çalışan işçilerin önemli bir bölümünü çocuklar ve çok genç insanlar oluşturuyor. Geçim derdini küçük yaşlarda omuzlarında duyan bu insanlar, iş güvencesinden tümüyle yoksun koşullarda çalıştırılıyor. Ağır işlerde çalışmaları yanında sürekli horlanıyorlar.

Küçük sanayi işletmelerinin yaygın olduğu Düzce'de de çırak ve kalfalar ayni sorunlarla karşı karşıya bulunuyorlar. Sigortasız, sendikasız çalıştırılan, yasal haklardan yararlanmaları dahi engellenen bu işçilerle bir görüşme yaparak sorunlarını dinledik. Kundura sanayiinde değişik işyerlerinde çalışan işçiler, isteklerini şöyle dile getiriyorlar:

«Yasalarda, sigortasız işçi çalıştırılamaz deniyor. Ama patronların yasa-hukuk tanımayan baskıları altında eziliyor. sömürülüyoruz. Küçükdaracık işyerlerinde ilâç ve lâstik kokusundan ağır ağır zehirlenerek beş-altı arkadaş birlikte, havasız bir ortamda çalışıyoruz. Yasaların uygulanması yönünde ısrarlı bir çaba göstermeyen yetkililerin gevşekliği yüzünden zor şartlar altındayız.

«7 işyerinde 16 arkadaş araya gelip ücretlerin artırılmasını istedik. Üç gün süre tanıdık. Haklarımız verilmeyince topluca işi bıraktık. Patronlar arkadaşımız işten atıldılar. Atılanların başında da, bizlere öncülük eden Hızır Topal ve çırağı Halil bulunuyor.

«Ama bu eylemin sonunda önemli şey kazandık: Birliğimizden doğan gücü tanıdık. Bu ilk direnişimizdi. Patronların korkusunu gördük. Bizi küçük çıkarlar uğruna bölemiyeceklerini gösterdik. Sağlam ve kararlı mücadelenin gereğini eylem için de kavradık.

«Yasaların uygulanması yönünde hiçbir ciddi girişimde bulunmayan sosyal demokrat Ecevit hükümetinin işçilerden, emekçilerden yana olmadığını artık kesinlikle anladık.

«Sendika ve sigorta hakkımız, söke söke alırız.» diyoruz.

«Yaşasın sosyalizm, diyor ve sadece sosyalizde kurtulacağımızı inanıyoruz! »

GERÇEĞİN DİLİ

Boyalı Anti-Komünizm

Gerici basında sık sık, şu türden uyduruk dizilere rastlanır: «Demirperde Gerisinden Nasıl Kaçtım» «Rus Mezalimi Altında Bilmem Kaç Yıl» «Komünizm Cehennemi» vs. vs.

Diziler uyduruk olduğu ve kimse «sen bu bilgileri nerden alıyorsun» diye sormadığı, üstelik bunlar burjuvazinin de işine geldiği için ne istenirse yazılır. Amaç sosyalist ülkeleri kötülemek ve emekçileri sosyalizme soğutmaktır.

Nitekim Türkiye'de de sömürülen insanların gerçekleri görmeye başlamasından bu yana, sağ basın, anti-komünizmi ince yötemlerle yapmaktadır. Boyalı basın da, doğrudan doğruya sosyalizmi karalamak yerine, birtakım saçma sapan hikâyelerle boyalı antikomünizme yöneliyor.

Hürriyet Gazetesi, «Ölüm Hücresinden Geliyorum» adlı bir dizi yayınlıyor. Gerçekte bunun da öbürlerinden hiçbir farkı yok. Sadece, anlatılanlar iyi boyanmış.

Sosyalist ülkelerle ilişkilerin olumlu yönde gelişmeye başlaması ve halkımızın bu gelişmeleri sempatiyle karşılaması üzerine telâşa kapılanlar, böyle bir diziye ihtiyaç duymuşlar. Bulgaristan'dan göçüp Çorlu'ya yerleşen Mustafa Kılıç'ın mahpushane hayatını allayıp pullayıp anlatabildiler. Elbette Bulgaristan'da da cezaevleri ve kanunlar var. Mustafa Kılıç kim bilir ne haltlar karıştırdı ki makhûm oldu. Kime üç-beş kuruş versen, sana istediğin türden hikâye anlatır. Hürriyet Gazetesi, insanî bir sorumluluk duyuyorsa önce Türkiye'de olanları hikâye etsin. Sonra Bulgaristan'la Türkiye'nin suçluluk oranlarını, ceza yasalarını karşılaştırsın. Gitsin makhûmların hayatını yerinde gözlesin. Hem uzağa gitmeye ne hacet! Bulgaristan'dan gelen yüzbinlerce yurttaşımız var.

Hürriyet'in ne yapmak istediği bellidir. Ama öbür türlüsü nasıl sökmediyse boyalı anti-komünizm de sökmeyecek, boyalar döküldükçe altındaki yalanlar sırıtacaktır.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

SODA GREVİ: Bir Grev Nasıl Batırıldı?

Bilindiği gibi 18 aydanberi sürüp gelen şanlı Soda direnişi, 1.7.1979 günü imzalanan Toplu İş Sözleşmesi ile sona erdirildi.

Greve sona erdi ama, imzalanan toplu sözleşme, Burjuvazinin en tipik saldırısıyla, sendikanın ve grupçuluğun ihanetini de birlikte getirdi.

Sendikanın ilkesizliklikleri daha başlangıçta kendisini göstermiye başlamıştı. Çünkü DİSK'in «karar ve söz tabanındır» ilkesi gözardı edilmiş, Şube başkanı Oktay Erbakan ve iki yandaşının hazırladığı toplu iş sözleşmesi taslağı ile sahneye çıkılmıştı.

Grevin ikinci gününde 21 mühendis ve teknik eleman da direnişe katılmıştı.

Anlaşmazlık tutanağı 35 maddeden oluşmakta, en önemli konu kapsam olmakla birlikte, diğer sosyal ve parasal konularda da anlaşma sağlanamamıştı.

Grevi 5. ayında Bakanlar Kurulu 90 gün erteliyerek, işverene ilk yeşil ışığı yakmıştı. Erteleme süresinin bitimine bir hafta kala işveren tüm işçilerin iş akitlerini feshederek saldırıya geçti.

Bu durum karşısında Demokrasi güçlerinin tepkisi, 31 Mart Dayanışma mitingi ile kıvanç verici bir biçimde somutlaştı.

İşverenin saldırısı sürüyordu. 11.1.1979 da 24 mühendis ve teknik elemanın iş akitleri feshedildi Bunu, 19.2.1979 da 24 işçinin 17/11 gerekçesiyle iş akitlerinin feshi izledi.

17.3.1979 da da, iş akitlerin feshinden sonra Nevşehir'den getirilen bir tabur mavi bereli ve İstanbul'dan getirilen 60 civarında faşist komando militan fabrikayı işgaletti.

Bir yandan da, dışarıdan sürekli faşist işçi alınıyordu.

10.4.1979 günü grev gözcüleri mavi berelilerce dipçiklendi ve grev çadırı yıkıldı.

Bu olaylara seyirci kalan sendika yönetimine karşı gelişen tepki, 14-15-16 Nisan'da yapılan genel kongrede Mehmet Kılıç ekibinin düşürülüp yerine Mustafa Karadayı ekibinin getirilmesini sağladı. Ne var ki, sendikanın yetersizliğinde ve ilerlemecilerin» grupçuluğunda bir değişiklik olmadı. İlerlemecilerin derdi grevin ne olacağı değil, DİSK'in kararına rağmen, 1 Mayıs'ta İzmir'e nasıl adam götüreceğiydi.

Nihayet, 21.6.1979 da Ankara yürüyüşü başladı.

Kolluk güçlerinin yürüyüşü şehir ve kasabalara göstermeme çabalarına ve baskılarına rağmen, Silifke'de, Karaman'da, Konya'da, Cihanbeyli'de birer gece geçirilerek Gölbaşı'na varıldı. Sıkıyönetimce Ankara'ya sokulmıyan grevci işçilere Demokrasi güçleri yardıma koşarken, Mersin'de Soda fabrikasının yolunu bilmiyen ve bunda aydan beri de öğrenemiyen İçel CHP parlementerleri «ilericilik havarileri» kesildiler Elbette onları böyle davranmıya zorlıyan kamuoyunda oluşan yankıydı. ithaline izin vererek, işyerini jandarma ve *faşistlere işgal ettirerek.*

Oysa, bu baylar ve CHP, grevi erteliyerek, soda yapılan grev kırıcılığının baş sorumlusu ve ortağıydılar. İşverenle hükümet arasında bir seri oyun tezgâhlandığını ve iş akitlerinin feshinin de buna dayandığını gerek işçiler, gerekse kamuoyunu bilmekteydi.

Gene kamuoyu, Soda sanayinin % 80 hissesinin İş Bankasına ait olduğunu ve CHP'li İ. Hakkı Birler'in de, bu bankanın Yönetim Kurulu Başkanı olduğunu; hatta, % 28 hissenin de CHP'nin olduğunu açıksaçık bilmekteydi, Ve bu CHP de iktidardaydı..

13.7.1979 günü Genel Başkan Mustafa Karadayı «başarılı bir sözleşme imzaladıklarını» söylüyordu. Fakat, sendika yönetiminin sözleşmeyi, onca ısrara rağmen, Gölbaşında açıklamaktan kaçınması ve «burada açıklamak için işverenle prensip kararına vardık» deyişi, yeterince kafaları bulandırmıştı.

Açıklama sonunda görüldü ki, imzalanan toplu sözleşme sosyal ve ekonomik haklar yönünden fiyasko idi. 18 aylık şanlı direniş süresi işverene peşkeş çekilmişti, çünkü toplu sözleşme 1 Temmuz 1979 dan geçerli idi. Ancak, direnişin ilk 10 ayı için 100 er TL. veriliyordu, onca açlığın bedeli olarak...

Toplu sözleşme birinci yıl için 130, ikinci yıl için 150 TL. ücret zammını getiriyordu.

İşin asıl korkunçluğu, onurlu mücadeleye başından sonuna katılmış olan 21 mühendis ve teknik elemanın kapsam dışı bırakılmış olmasıyla başlıyor; fabrikayı işgaletmiş olan faşist işçilerin çıkarılması şartını getirmemesiyle devam ediyordu. Oysa fabrikada 500 civarında işgalcı vardı. Sendika, bunların çıkarılma koşulunu getirmemekle, kendi elemanlarından bu kadarının dışarıda bırakılmasına evet demiş oluyordu.

Diğer yandan da, grevci işçilerin gruplar halinde ve bir hafta gibi değişik zamanlarda iş başı yapmaları konusunda da protokol imzalanmıştı. Bu protokolla da sendika, işverenin işçileri bölerek sindirmesine peşinen evet imzasını çakmış olmaktaydı.

Nitekim uygulama da böyle gelişti. İlkönce işveren 150 işçiyi seçerek işe aldı ve hemen, bunlardan 60 civarında en militan elemanı zorunlu izine çıkardı. Geriye kalanları da, içeride bulunan silahlı faşist militanların sindirmesini sağladı. Bu işçiler faşist militanlarca tehdit ve işkence altında istifaya zorlandılar, ilk istifa edenler arasında sendikacılar da vardı...

Grup grup uygulanan bu yöntem, kısa sürede tüm ilerici işçilerin tasfiyesini getirdi.

18 aydanberi ekmek derdi çeken işçiler, şimdi de can derdine düşeken, şube başkanı ile M. Y. K. üyeleri Mersini terketmeyi tercih etmişlerdi.

İşte, «ilerleme» grupçuluğunun ve CHP'nin ibretle izlenecek hazin bir tablo halinde böyle getirdiği 18 ayın şanlı direnişin öyküsü.

Gerçek Muhabiri

Basma Fabrikası İşçileri DİSK'e Geçiyor

● ESKİŞEHİR'DEKİ FABRİKADA TEKSİF - İŞVEREN ORTAKLIĞINI İŞÇİLER BOZACAK

Eskişehir Basma Fabrikasının sarı sendikaya karşı mücadelesi sürüyor. Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikasının başkanı CHP'li olmakla birlikte, işverenle işbirliği yaparak işçileri satıyor. AP'li Şevket Yılmaz'ı savunuyor.

Ancak işçilerin Tekstil'deki örgütlenmeleri yaygınlaşıyor. Tekstil'e geçen üye sayısı halen 500'ü aşmış durumda. Işçiler yakında yetkiyi Tekstil'in alacağına inanıyor ve bu doğrultuda azimle çalışıyorlar.

Ote yandan Maocular, işçilerin mücadelesini baltalamaya çalışıyorlar. Sermayenin beşinci kolu görevini fabrikada üslenmiş bulunan Halkın Kurtuluşu adlı Maocu çete, Türk-Iş'i destekliyor. Sermayenin beşinci kolu, sarı sendikacılarla kolkola, işçilerin ilerici sendikal hareketini engelleme çabasında. Ama bu çabanın da her zaman olduğu gibi boşa çıkacağı ortada.

Yetkiyi kaybedeceği korkusuyla son derece tedirgin olan Teksif Şube Başkanı, fabrikada sıkıyönetim uygulanması için elinden geleni yapıyor. Ancak hiçbir oyun, hiçbir baskı Tekstil yanlısı ilerici işçilerin hareketini durdurmayacak, işçiler yakın bir zamanda bütün oyunları bozacaklardır.

TSİP: SUSURLUK BELEDİYE İŞÇİLERİ KAZANACAK

DİSK'e bağlı Genel-İş üyesi belediye işçilerinin grevleri bütün yurtta yaygınlaşırken, Türiye Sosyalist İşçi Partisi örgütleri de işçilerle dayanışmasını sürdürüyor. İlerici Anadolu basını, demorasi mücadelesinin yerel görevlerini başarıyla yürütürken, TSİP örgütleriyle işbirliğini de geliştiriyor. Susurluk'ta çıkan OLAY gazetesi, belediye işçilerinin grevi üzerine il başkanı Habip Şimşek'in demecini yayınlayarak, bu işbirliğini somutlamıştır. TSİP İl Başkanı, demecinde şöyle demektedir:

Hayat şartlarının gün be gün zorlaştığı, pahalılığın alabildiğine arttığı günlerden geçiyoruz. Egemen sınıflar, ülkenin içinde bulunduğu zor durumun acısını işçilerden çıkartmak istiyorlar. Pahalılığı ve yeni verglerin ağırlığını emekçilere yüklüyor. Can güvenliği yok ediliyor.

Ancak işçiler ve emekçiler, bunun böyle gitmeyeceğini gösteriyorlar. İşçiler hak alma mücadelesinde öncü olduklarını ve hayat şartlarının düzeltilebileceğini dosta düşmana gösteriyorlar.

Susurluk belediye işçilerinin grevi buna güzel bir örnektir. Hayatın bütün hünerlerini yaratan işçiler haklarını söke söke alacaklardır. Gün gelecek ülke yönetimine de aday olacak ve hesap soracaklardır.

Susurluk belediye emekçilerinin grevini destekliyoruz. Gelecek aydınlık günler tüm işçilerin ve emekçilerindir.

DENİZLİ'DE SINIF SENDİKACILIĞI GÜÇLENİYOR

Denizli'nin turistik yeri PAMUKKALE'de Oleyis sendikasının ilk grevi bu. İşçilerin yüzlerinde mutluluk gözlerinde kararlılık okunuyordu, yaptıkları işin bilincindeydiler. Artan hayat pahalılığına, sömürüye ve zulme karşı ekonomik ve sosyal yaşamlarını biraz daha iyileştirmek istiyorlardı. Mart ayında direniş başlattılar. Patron da kanunsuz lokavt uyguladı, fakat işçiler mücadelesini sürdürdü. Sendika patronu toplu sözleşmeye çağırdı, gelmedi. 23 temmuzda da işçiler GREV çadırını kurdular. «İşçiler, emek en yüce değerdir, işçiyiz güçlüyüz, hak verilmez alınır» diyorlardı. Alacaklardı da...

Gerçek muhabiri işçilerle şu görüşmeyi yaptı:

— Adınız ne?

Murat Şen

— Göreviniz ne?

Pamukkale Koru otelinde işçiyim.

— Greve ne zaman başladınız, kaç kişiniz?

Greve 23 Mayısta başladık. Yalnız greve başlamadan önce 2 ay direniş sürdürdük. 33 arkadaş direniş sürdürüyordu, çoğu ayrıldı. Şimdi grevi 9 kişi sürdürüyoruz.

— Niçin bu kadar kaldınız?

Direnişimiz uzun sürdü. Direniş süresince hiç bir yerden maddi ve manevi yardım görmedik. Bazı arkadaşlar mali yönden dayanamadı. Patronun adamları ve yandaşlar direnişi kırmak için tazminatlarını alıp gittiler.

— Sendikaya üye olmadan çalışma durumunuz nasıldı?

Çalıştığımız otel çok büyük 550 yatak kapasitesi var. Burada yazın 80-100 işçi, kışın 30-40 işçi çalışır. Çalışanların çoğu asgari ücretle çalıştırılıyor. Günde en az 12 saat çalıştırılıyoruz. Fazla ücret alan arkadaşların sigorta pirimleri asgari ücrete göre ödeniyor. Yaz dönemlerinde patron geçici işçi çalıştırıyor, sigorta yapmıyor, kışında işten çıkarıyor.

— Başka söylemek istediğiniz var mı?

Halkımız bir gecekondu yapar, onu başına yıkarlar. Fakat otelin sahibi pamukkalenin ortasına házine yerine oteline ek yapar hiç kimse birşey demez. Elbetteki bunlar böyle kalmayacak. Halkı davamızda sonuna kadar mücadele edeceğiz.

Ayrıca bize gelip dertlerimizi dinleyen, dayanışmasını sürdüren arkadaşlara çok teşekkür ederiz, emekten emekçiden yana olanlara selamlarımızı iletiriz.

YAŞASIN DİSK,
YAŞASIN OLEYİS

Gerçek

sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST.
Baskı: ÇAĞDAŞ OFSET Baskı Tarihi: 13 Ağustos 1979